

תקונא שני ותשעה - קב ע"א

ג' שנים-ש"ג: חסא
יא אדר

התחבר עמו ב' ונעsha בשת', וזהו י"ר "א ב"ש". ועוד שת בא"ת ב"ש הם אב, ש"ת לאחר שזכה בתאות י"ר, ברא שית, והיא י"ר שנאמר בה יהו"ה קניי ראשית דרכו, שהיא עשרה דורות, והשיב אותה למקומה, נקראת בראשית, ומשם זכה לתורה שנטנה על ידו.

ויהי הוא היה מיעקב ו' מישרל, י' מאדני י' מיהו"ה, ש"ין ממשחה היא משת, שם הרווחים אומתא, וכשהלך לשם הרווח שם שתי אותיות ש"ם, וכשהלך עשרה דורות עד אברם, הרווח שם ה' שלז, ונקרא משה, וסוד הדבר - מוליך למים משה ורוועת פארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם (ישעה ט). ובה אפיק לבני מגילותא, ובה מה לאמזראי, הדא הוא דכתיב (שמות ט) הנה יד יהו"ה הוייה, ה' חמץ אצבעין, ובה בקע ימוא, ודא איהו בוקע מים מפניהם, ובה עתיד למחרוי בוקע ימוא דאוריתא מימינא, והוא זמנא מה דהוה לשמאלא בלבא הרה הבעל דאייהו הלב, הבעל אסתלק לימיינא, ומפני סליק לモחא דאייהו חכמה, הדא לבא איהו אםא עלאה, עליה אתمر הלב מבין, ולכתר נחתת על ארעה. ובגין דא יש הבעל אשר נעשה על הארץ אשר על הארץ אשר יש צדייקים אשר מגיע אליהם כמעשה הקשעים, וזה אדם והבעל, שהוא חטא במחשבה ובמעשה, וזה חטא היה י', עלייה נאמר וינסו אותו במחשבה ובעובדא, ובמבחן דא כב כי ינסו אותו זה עשר פעמים, ובגין דא כב אתה אדם בגלאיל באברם, אנטשי ביה בעשר נסויין, ובגין דחאב במעשה כב את גלגל ביצחק נתנפה במעשה, באברם נתנפה נתנפה בשחתgal ביצחק, נתנפה במעשה. באברם נתנפה במחשבה, וביצחק במעשה, יעקב פולל

ודא איהו י"ר "א ב"ש", ועוד שת בא"ת ב"ש איןון אב, ש"ת לכתר דזוכה בא"ת י"ר, ברא שית, ואיהו י"ר דאטמר ביה (משליח כה) יהו"ה קניי ראשית דרכו, דאייה עשרה דורות, ותב לה לאתירה, אתקרי בראשית, ומפטמן זכה לאורייתא דאתיהיבת על ידיה.

זהאי י' איהי מיעקב ו' מישרל, י' מאדני י' מיהו"ה, ש"ין ממשחה איהי משת פמן רוח לה, וכד אזל לשם רוח פמן תרין אטזון ש"ם, וכד אזל עשרה דורות עד אברם פמן רוחה ה' דיליה, ואתקרי ממש"ה, ורזה דמלה מוליך לימיון משה ורוע תפארתו בזקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם (ישעה ט). ובה אפיק לבני מגילותא, ובה מה לאמזראי, הדא הוא דכתיב (שמות ט) הנה יד יהו"ה הוייה, ה' חמץ אצבעין, ובה בקע ימוא, ודא איהו בוקע מים מפניהם, ובה עתיד למחרוי בוקע ימוא דאוריתא מימינא, והוא זמנא מה דהוה לשמאלא בלבא הרה הבעל דאייהו הלב, הבעל אסתלק לימיינא, ומפני סליק לモחא דאייהו חכמה, הדא לבא איהו אםא עלאה, עליה אתمر הלב מבין, ולכתר נחתת על ארעה. ובגין דא יש הבעל אשר נעשה על הארץ אשר על הארץ אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, דא אדם והבעל, הדא חב במחשבה ובעובדא, ובמבחן דא כב דאייהו במחשבה ובעובדא, ובמבחן דא כב כי ינסו אותו זה עשר פעמים, ובגין דא כב אתה אדם בגלאיל באברם, אנטשי ביה בעשר נסויין, ובגין דחאב במעשה כב את גלגל ביצחק נתנפה במעשה, באברם נתנפה נתנפה בשחתgal ביצחק, נתנפה במעשה. באברם נתנפה במחשבה, וביצחק במעשה, יעקב פולל